

Fågel Rödbrost

När Gud skapade fåglarna, blev rödhaken grå, men den fick ändå namnet Rödbrost. Rödhaken frågade då Gud varför den skulle heta så, när den var alldeles grå. Gud svarade,

- Jag har kallat dig Rödbrost, och Rödbrost skall du heta. Men du får själv se till, att du kan förtjäna dina röda bröstfjädrar. Och så lyfte Gud upp handen och lät den grå fågeln flyga ut i världen.

En mycket lång tid gick, och en dag befinner sig rödhaken i Jerusalem. Det är den allra första långfredagen, den dagen då Jesus korsfästes. Rödhaken ser Jesus, där han hänger på korset. Han har en krona av stickande törne på huvudet.

- Fastän jag är liten och svag, borde jag ändå kunna göra något för den stackars plågade mannen, tänker rödhaken.

Så han flyger ut i luften, han kretsar kring den korsfäste flera gånger utan att våga närma sig, för han är en skygg liten fågel. Han har aldrig vågat komma nära en människa tidigare. Men så småningom tar han mod till sig, flyger fram till Jesus och drar med sin näbb ut en törntag, som har trängt in i den korsfästes panna. När han gör det, faller en droppe blod ned på hans bröst. Droppen vidgar sig snabbt, flyter ut och färgar hans små bröstfjädrar. Då öppnar Jesus sina läppar och viskar till fågeln,

- För din stora godhets skull har du nu fått det, som dina släktingar har längtat efter allt sedan världen skapades.

När fågeln kom tillbaka till sitt bo, ropade hans små ungar till honom.

- Ditt bröst är rött, dina bröstfjädrar är rödare än rosor!

- Det är bara en bloddroppe från en stackars mans panna. Den försvinner, så snart jag badar mig i en bäck eller en klar källa.

Men hur än den lilla fågeln badade, försvann inte den röda färgen från hans bröst, och när hans små ungar sedan blev fullvuxna, lyste den blodröda färgen också på deras bröstfjädrar.

**Och den röda färgen lyser än idag
på varje rödhakes bröst.**

Den lilla rödhaken kände medlidande med Jesus. Att *känna medlidande* betyder, att man blir ledsen och bekymrad, när någon annan har det svårt. Man lever sig in i någon annans situation och känner med honom eller henne.

1. Har du själv känt medlidande någon gång?

Försök att skriva några rader om det.

2. Det händer ofta, att människor, som har det svårt, upplever att ingen förstår dem, ingen känner medlidande. Kanske har du läst en bok, som berättar om detta? Eller sett en film? Kanske har du varit med om det i verkligheten, sett det med egna ögon?

Du kan skriva några rader om detta *eller* bara fundera över hur man kan känna sig, om ingen visar en medlidande.

